

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 9. napján kihirdetett Kb.I.14/2016/7/III. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat katonai mellékbüntetésként a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt 1 (egy) év várakozási idő meghosszabbítására is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 9-én kihirdetett Kb.I.14/2016/7/III. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és a vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a vádlottal szemben önálló katonai büntetés, lefokozás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Álláspontja szerint a vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés a lefokozás kiszabása nélkül alkalmatlan a büntetési célok elérésére. Kifejtette, hogy a vádlott magatartása a rendfokozat tekintélyére rendkívül káros hatást gyakorolt, ezért rendfokozat viselésére méltatlanná vált.

A vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1167/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel és módosítással tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által mérlegelési jogkörben megállapított ítéleti tényállás megalapozott, felülbírálatra alkalmas és az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét is helyesen minősítette. Ugyanakkor véleménye szerint a vádlott által megvalósított bűncselekmény tárgyi súlya és jellege alapján megállapítható, hogy a vádlott a rendfokozat viselésére méltatlanná vált, ezért nem mellőzhető vele szemben a lefokozás katonai büntetés. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben a

pénzbüntetés alkalmazása mellett lefokozás alkalmazását. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a tanúk vallomásai alapján rögzítette, melynek lényege szerint a vádlott és a sértett között egy szakmai vita alakult ki. Ennek során hangzottak el azok a kijelentések, amelyeket az elsőfokú bíróság a tényállásban rögzített. Jogi álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az általa megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségét megállapította szolgálati tekintély megsértésének büntetében. Érvelése szerint a vádlott által tett kijelentések nem alapozták meg a katonai büntett megállapítását, amennyiben a vádlott az értékelő értekezleten lehetőséget kap arra, hogy igazát bizonyítsa, kiderült volna, hogy a sértett nem a valóságot állította. Véleménye szerint jelentős sértetti közrehatás állapítható meg. Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védence felmentését az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészi, vádlotti és védelmi fellebbezésekre figyelemmel a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírálta.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és az általa megvizsgált bizonyítékokat értékelési körébe vonta.

A vádlott érdemi védekezést terjesztett elő, mely során nem vitatta az általa tett kijelentések elhangzását, azonban álláspontja szerint mindez egy szakmai vita keretében történt, és azok nem sértették előjárója tekintélyét. Az elsőfokú bíróság kihallgatta a releváns tanúkat, köztük **sértettet**, illetve az értekezleten jelenlévő nemzetbiztonsági tiszteket és tiszthelyetteseket, valamint ismertette a releváns okirati bizonyítékokat. Mindezek alapján nem fogadta el a vádlott védekezését, hanem mérlegelési jogkörében rá nézve terhelő tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A Be. 352. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve ha az iratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti, vagy az eljárást megszünteti. A másodfokú eljárásban nem merült fel további bizonyítási eljárás szükségessége, az elsőfokú határozat megalapozott, és a megállapított tényállás alapján nem lehet helye a vádlott felmentésének.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély

megsértése büntették. A vádlott által tanúsított magatartás, az általa tett kijelentések objektíve sértették előjárója tekintélyét. Az irányadó bírói gyakorlat szerint ilyenek kell tekinteni ha az alárendelt előjárójával felel, az általa adott utasítást - jelen esetben, hogy hagyja el a helyiséget - nem hajtja végre azonnal. Magatartását a vádlott több alárendelt jelenlétében tanúsította, ezért cselekménye szolgálati tekintély megsértése büntették valamennyi törvényi tényállási elemét kimerítette.

A vádlott büntetésének súlyosítására előterjesztett ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság a következők szerint találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyek közül mellőzni kell a büntetlen előéletre történő utalást, mivel az a vádlott tekintetében alkalmazási feltétel. Enyhítő körülményként kell azonban figyelembe venni az időmúlást.

Az előzőek alapján az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlottal szemben pénzbüntetés alkalmazásával is elérhetőnek találta a büntetési célokat, azonban elmulasztotta felhívni a Btk. 33. § (4) bekezdését, amely lehetővé tette szabadságvesztés helyett a pénzbüntetés kiszabását. A másodfokú bíróság ennyiben kiegészíti az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását.

A másodfokú bíróság annyiban találta alaposnak az ügyészi indítványt a büntetés súlyosítására, hogy maga is szükségesnek tartotta katonai mellékbüntetés alkalmazását. A vádlott cselekményét nagyszámú alárendelt jelenlétében valósította meg, mindez valóban sértette a rendfokozat tekintélyét, azonban ez a sérelem nem volt olyan mértékű, amely indokolta volna a legsúlyosabb katonai büntetés, a lefokozás alkalmazását. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés mellett a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt egy év várakozási idő meghosszabbítását is alkalmazott a Btk. 140. § (1a.) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés a katonai mellékbüntetéssel együtt alkalmas a büntetési célok elérésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a rendelkező részben írt változtatással együtt - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Belovai Henriette hb. százados bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke